

POCIĄGANIE (4) sb n

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg N pociągani(e) (1). ◇ G pociągani(a) (1). ◇ A pociągani(e) (2).

Sł stp brak, Cn s.v. kolce u szuflad, Linde XVII w. (z Cn) w cytacie s.v. kolce.

1. Szarpanie, ciągnięcie kogoś za coś w celu zwrócenia jego uwagi (1) : Prahenso, et Praenso, Frequentativa – Przez pocziagame prsę [!]. *Calep* 834a.

2. Kreślenie, rysowanie (2) : Czwartha [rzecz, której Grecy swoje dzieci uczą]/ *Defignatiua*/ którą niektórzy *protractiuam* zowią/ to iest/ nauką którą przez znaki a pociąganie nieco pokazowali. *KwiatKsiąż* H4; A ta nauką *Defignatiua* [...] nie bywa za wolną albo wyzwoloną poczytaną/ wyjąwszy co by się dotykało piśania (abowiem piśać y to też iest pociąganie/ y przez znaki rzeczy okazowanie) *KwiatKsiąż* H4v.

3. Pozywanie przed sąd [czyje = kogo] (1) : A xyadz oborski nyma tesz any bendzie mogł pana Viernossa spozyvacz do ktorego kolwiek prava o nakłady y albo (oskody) o thrudnosczi ktore by sie mienil myecz okolo pocziągania swego w tey rzeczy. *ZapWar* 1550 nr 2665.

Synonimy: 3. oskarżanie, powoływanie, pozywanie, wzywanie.

Cf **POCIĄGAĆ**

AL